

КОТАРАК И ПЕТЕЛ

Превод от руски: Ран Босилек, 1956

chitanka.info

Имало едно време котарак и петел. Те се обичали много и живеели всякога заедно в една къщурка.

Един ден котаракът казал на петела:

— Аз отивам за дърва в гората. Ти стой тука, петленце! Яж си бели кравайчета и никого не пущай в къщурката! И ти сам не излизай, който и да те вика.

— Добре, добре — отвърнал Петльо и затворил здраво вратата след котарака.

След малко пристигнала Кума Лиса и почнала да подмамва Петля:

*Излез, излез, петленце,
с ранобудно гласенце!
Нося едра пшеница,
имам бистра водица!
Не дойдеш ли ти тука,
прозорчето ще спукам!*

А петлето ѝ отговорило:

*Ко-ко! Ко-ко! Скрит да чакам
ми поръча котарака.*

Кума Лиса разбила прозорчето, влязла вътре, грабнала петлето и избягала. А петлето викало, колкото му глас държи:

*Де си, котаранче!
Отърви ме, братче!
Отниси ме Лиса
зад гори зелени,
зад води студени!
Тичай, избави ме!*

Чул го котаракът. Дотърчал, грабнал го от Кума Лиса. Занесъл го в къщи и пак му поръчал:

— Сега отивам по-далече. Ако дойде Кума Лиса, не ѝ се обаждай!

И заминал.

Кума Лиса видяла, че котаракът заминал и тозчас пристигнала. Дошла под прозорчето, почукала и почнала да нарежда:

*Излез, излез, петленце,
с ранобудно гласенце!
Нося едра пшеница,
имам бистра водица!
Не дойдеш ли тука,
прозорчето ще спукам!*

Не се стърпял Петльо — обадил се:

*Ко-ко! Ко-ко! Скрит да чакам
ми поръча котарака.*

Скочила Кума Лиса вътре, налапала се с чорба и каша, грабнала петлето и избягала. А петлето пак се развикало:

*Де си, котаранче!
Отърви ме, братче!
Отниси ме Лиса
зад гори зелени,
зад води студени!
Тичай, избави ме!*

Викало петлето, но не го чул котаракът. Още по-силно завикало. Дотърчал котаракът, отнел петлето от Кума Лиса, донесъл го в къщи и още по-строго му поръчал:

— Сега отивам още по-далече. Сега колкото и да викаш, няма да те чуя. Затова стой си, петленце, в къщурката! Яж си кравайчета! Като дойде Кума Лиса и почне да те подмамва, ти не ѝ се обаждай!

Щом заминал котаракът, Кума Лиса пристигнала и почнала да повтаря:

*Излез, излез, петленце,
с ранобудно гласенце!
Нося едра пшеница,
имам бистра водица!
Не дойдеш ли тука,
прозорчето ще спукам!*

Петлето пак не се стърпяло — отговорило:

*Ко-ко! Ко-ко! Скрит да чакам
ми поръча котарака.*

Скочила Кума Лиса през прозореца вътре, налапала се с чорба и каша, грабнала петлето и избягала. Викнало петлето един път, викнало втори път, трети...

Но котаракът бил далеко, много далеко, та нищо не чул. И отнесла Кума Лиса петлето в къщи.

Върнал се вечерта котаракът. Гледа — няма петлето. Разтъжил се много. Мислил, мислил, най-после намислил: взел тамбурата и торбата, та право в Лисината къщичка.

Кума Лиса не била в къщи — отишла на лов. Оставила пет лисичета да играят в къщи — четири щерки и едно синче, Влади.

Котаракът дошъл под прозореца, засвирил на тамбурата и запял:

*На полянка сред горичка
дом си имала лисичка
и четири щерки млади,*

*и синче напето — Влади.
Излезнете,
погледнете
как си свиря
леко-леко,
а се чуе
надалеко!*

Най-голямата щерка не се стърпяла и рекла на другите лисичета:
— Вие стойте тука, пък аз ще изляза да погледам как свири и пее
нашият гостенин.

Щом излязла, котаракът я тупнал по челото с тамбурата и — хоп!
— в торбата. После пак запял:

*На полянка сред горичка
дом си имала лисичка
и четири щерки млади,
и синче напето — Влади.
Излезнете,
погледнете
как си свиря
леко-леко,
а се чуе
надалеко!*

Не утраяла и другата Лисина щерка. Излязла и тя навънка, а
котаракът — бух! — по челото с тамбурата и хоп — в торбата. После
пак засвирил и запял:

*На полянка сред горичка
дом си имала лисичка...*

Изскочила третата сестра, а котаракът и нея — тюк, излязла четвъртата — и нея също. Изскочило и синчето — и него. Натикал всички лисичета в торбата.

Завързал котаракът торбата с връв и влязъл в Лисината къщурка. Гледа — петлето лежи полуживо на пейката. Перата му оскубани, кракът му откъснат. А на печката се топли вода, да го сварят на чорбица.

Котаракът хванал петлето за опашката и промълвил:
— Петленце, братленце, съвземи се!

Потрепнало петлето, поискало да стане на крака и закукурига — то стои ли се на един крак! Котаракът взел откъснатия крак, наместил го на старото място и го превързал. Набол и оскубаните пера. Ококорило се петлето.

Изяли те всичко, каквото имало у Лисини, изпочупили паниците, изсипали лисичетата от торбата и се прибрали в своята къщурка.

И досега си живеят тихичко и спокойно. Петлето слуша вече котарака. Теглилата и бедата му докарали ума в главата.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.